

Yttrande från Regionkommitten — En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020-2030

(2014/C 415/04)

Föredragande	Annabelle Jaeger (FR-PES) Ledamot av regionfullmäktige i Provence-Alpes-Côte d'Azur
Referensdokument	Remiss från kommissionen av den 12 februari 2014

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Vid en tid då de senaste vetenskapliga uppgifterna från IPCC varnar oss för att den globala uppvärmningen och dess konsekvenser har förvärrats, och i linje med Regionkommitténs tidigare yttrande (CdR 5810/2013), konstaterar kommittén följande:

1. ReK uppmanar EU att fastställa tre bindande klimat- och energimål för perioden fram till 2030 som kommer att ge resultat:

- Minskning av växthusgasutsläppen med 50 % jämfört med 1990.
- En andel på 40 % förnybar energi, uttryckt i nationella mål.
- Minskad förbrukning av primär energi med 40 % jämfört med 2005 med hjälp av effektivitetsvinster, också uttryckt i nationella mål.

Dessa tre mål behövs för att vi ska ha en chans att undvika en katastrofal temperaturökning på över 2 °C och för att uppnå EU:s långsiktiga mål (att minska växthusgasutsläppen med 80–95 %).

2. Kommittén vill erinra om slutsatserna från Europeiska rådets möte den 20–21 mars 2014, då stats- och regeringscheferna kom överens om att senast i oktober 2014 fatta beslut om en ny politisk ram. ReK förväntar sig att man beslutar om ambitiösa mål. Kommittén är i detta sammanhang bekymrad över bristen på ambitioner i de förslag som Europeiska kommissionen hittills har lagt fram. Dessa är för svaga i förhållande till de föreslagna procentsatserna och genom att de endast måste uppfyllas på EU-nivå. Den föreslagna styrningsstrukturen är också alltför svag.

3. Vi anser att dessa tre mål är tekniskt realistiska och att de skulle vara fördelaktiga för den europeiska ekonomin. De är avgörande för en långsiktig strukturell vision som kan möjliggöra en hållbar, säker och trygg energiframtid för Europa.

4. EU bör fastställa ett mål för att senast i mitten av århundradet närma sig noll nettoutsläpp, samtidigt som man försäkras sig om att energifattigdomen inte förvärras. Utöver en kontinuerlig minskning av växthusgasutsläppen måste man i större utsträckning främja satsningar på forskning och utveckling i fråga om avlägsnande av koldioxid från atmosfären och på att naturlig avskiljning av koldioxid ska spela en viktigare roll.

5. Med stöd av dessa mål skulle EU vara beredd att förhandla om ett globalt klimatavtal inför den 21:a partskonferensen (COP21) för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), som ska hållas i Paris i november–december 2015, i synnerhet genom att så fort som möjligt och senast i slutet av mars 2015 tillkännage sina planer på "nationella bidrag" inom ramen för UNFCCC.

A. Styrning

6. ReK rekommenderar att man i förslaget till ny ram för energistyrning drar lärdom av 2020-paketet, särskilt genom att fastställa bindande mål på EU-nivå och nationell nivå som medlemsstaterna ska hållas ansvariga för. Vi anser därför att den föreslagna samarbetsstrategin med mål enbart på EU-nivå inte kommer att skapa nödvändiga incitament för att nå sådana mål och uppnå mer ambitiösa resultat.

7. Kommittén anser att det är absolut nödvändigt att de nationella målen för att öka andelen förnybar energi och minska energiförbrukningen är bindande för varje medlemsstat, och att länderna för detta ändamål inför regionala och lokala strategier. Detta skulle inte bara vara effektivare utan också överensstämna med subsidiaritetsprincipen. Denna struktur bör användas i den nya ramen för energistyrning.

8. Kommittén framhåller att den nya gemensamma jordbrukspolitiken kan spela en central roll när det gäller att minska utsläppen av växthusgaser och främja koldioxidbindning inom sektorn för jordbruk, skogsbruk och boskapsuppfödning.

9. Vi betonar den lokala och regionala nivåns grundläggande roll när det gäller att utforma och genomföra politik på områdena klimatförändringar, utveckling av förnybar energi och energieffektivitet, men påpekar också att deras verksamhet bara kan bli optimal om de får erkännande i form av ett mandat och finansiella resurser på lång sikt.

10. Vi uppmanar därför kommissionen att erkänna och samarbeta med de lokala och regionala myndigheterna för att hantera klimat- och energiutmaningarna samt att inkludera dem i den politiska ramen för 2030 och integrera dem i en ny energistyrning enligt principen om flernivåstyrelse, där varje förvaltningsnivås roll erkänns för en effektiv offentlig politik.

11. Vi uppmanar slutligen de lokala och regionala myndigheterna att ytterligare öka sina insatser för klimatutmaningen genom att fastställa egna ambitiösa mål för 2030 och gemensamt utforma initiativ inför COP21 i december 2015 i Paris som en direkt uppföljning på de beslut som fattades vid COP19 i Warszawa i november 2013 om erkännandet av regionala och lokala myndigheter tills ett globalt avtal uppnås.

B. Tre oskiljaktiga mål

12. Kommittén betonar att även om ett mål för minskning av växthusgaser är ytterst viktigt för att sända en klar signal för att göra det möjligt att internalisera alla kostnader för föroreningar och därmed minska dem, är det lika viktigt att detta mål kompletteras med mål för förnybar energi och energieffektivitet för att säkerställa att energiomställningen verkligen leder till en koldioxidsnål ekonomi som är säker, konkurrenskraftig och hållbar och som skapar synergieffekter i fråga om klimatförändringarna.

13. Vi betonar att det behövs bindande mål som bidrar till att styra investeringarna mot utvecklingen av ren teknik. Det är därför viktigt att skapa rättssäkerhet för dem som investerar i koldioxidsnåla tekniker. Medlemsstaterna bör säkerställa en tydlig och stabil rättslig ram som förhindrar att ny lagstiftning får retroaktiv verkan.

14. Vi påpekar att man måste uppnå en rättvis fördelning av kostnaderna mellan länderna, regionerna och städerna och beakta kraven för fysisk planering och de lokalt tillgängliga förnybara energikällorna utan att hindra regionerna och städerna från att gå ännu längre om de så önskar.

15. Vi betonar att man vid utarbetandet av politik på EU-nivå och i medlemsstaterna beaktar behovet av att hålla energifakturan på en skälig nivå, och att energieffektivitet är ett centralt instrument i detta hänseende, eftersom det ger konsumenterna och EU:s medlemsstater möjlighet att spara mer än 200 miljarder euro om året fram till 2030⁽¹⁾. Vi anser också att det vore bra att rekommendera medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att anta specifika åtgärder för utsatta familjer och konsumenter när det gäller kampen mot energifattigdomen. Ett av de främsta sätten att förbättra energieffektiviteten måste vara renovering av byggnader, vilket dessutom skapar många arbetstillfällen inom byggsektorn, som är en socialt känslig bransch. Dessutom möjliggör man innovation i fråga om nya energieffektiva och biobaserade material, vilket medför investeringar i forskning, utveckling och innovation. Därför bör man inrätta särskilda finansieringsfonder på EU-nivå för att främja energisnåleringen av byggnader.

C. Energiberoende i Europa

16. Vi påminner om att Europa är världens största energiimportör, och anser att mer ambitiösa europeiska mål för att uppnå energibesparingar fram till 2030 och samtidigt öka andelen förnybar energi skulle göra det möjligt att märkbart minska energiimporten till Europa och förbättra Europas energiberoende.

⁽¹⁾ Ecofys, februari 2013: *Saving energy: bringing down Europe's energy prices for 2020 and beyond*.

17. Ett av de främsta sätten att förbättra energieffektiviteten måste vara renovering av byggnader, samtidigt som man bygger nya energieffektiva bostäder. Beslutsfattandet i dessa frågor bör dock inte ske utifrån en enda ståndpunkt. De lokala och regionala myndigheterna är en lämplig nivå där relevanta, konkreta beslut kan fattas. Samtidigt kommer det att skapas många nya arbetstillfällen inom byggsektorn, som är en socialt känslig bransch. Dessutom möjliggör man innovation i fråga om nya energieffektiva och biobaserade material, vilket medför investeringar i forskning, utveckling och innovation.

18. Vi betonar att förnybar energi skulle kunna stå för nästan hälften av energiförbrukningen i Europa 2030 (källa: Fraunhoferinstitutet ⁽²⁾ och det tyska rymdcentret ⁽³⁾).

19. Vi betonar vikten av potentialen till energibesparingar, som är störst för de EU-länder som importerar mest gas och olja. Att investera i EU:s energieffektivitet fram till 2030 skulle göra det möjligt för EU att märkbart minska importen av energi till Europa och på så sätt förbättra EU:s energitrygghet, liksom utvecklingen av ny teknik som är effektivare, säkrare, billigare och sysselsättningskapande.

20. Dessutom anser vi att man skulle kunna förbättra EU:s energiberoende och försörjningstrygghet genom att utnyttja alla lokala förnybara energiresurser och genom en vidareutveckling av den inre marknaden för energi, t.ex. med hjälp av småskalig energiproduktion av konsumenterna själva, nya överföringsnät, lagring av energi och smarta nät. I detta syfte bör man ålägga samtliga medlemsstater att anta en gynnsam lagstiftning i denna riktning. Ett mångsidigt utbud av hållbara energikällor fungerar som en buffert mot prissvängningar, gör energisystemet mindre sårbart och gör det möjligt att undvika försörjningsavbrott.

21. Vi anser att EU och medlemsstaterna bör underlätta omvandlingen av energiinfrastrukturen med hjälp av förbättrade gränsöverskridande sammanlänkningsnät. Särskilt angeläget är det mellan de länder som har längst kvar till målet om att säkerställa en nivå av sammankoppling mellan elnäten på minst 10 % av sin installerade produktionskapacitet.

D. Strukturell reform av EU:s utsläppshandelssystem

22. Vi välkomnar beslutet om senareläggning (s.k. backloading) för att förbättra EU:s utsläppshandelssystem. Vi anser dock att utsläppshandelssystemet måste genomgå en strukturell reform. Kommittén stöder i detta sammanhang Europeiska kommissionens förslag om att även skapa en "reserv för marknadsstabilitet", som dock bör träda i kraft långt före 2020. Vi anser att det är absolut nödvändigt att stabilitetsreserven kompletteras med andra åtgärder, såsom ett permanent avskaffande av överskottet av utsläppsrätter och införandet av ett minimipris.

23. Vi uppmanar kommissionen att begränsa användningen av uppköp av internationella krediter för koldioxidkompensation. Dessa krediter gör det inte möjligt att sätta i gång de strukturella förändringar som behövs i EU, och främjar heller inte investeringar i regionerna. Dessutom krävs åtgärder för att främja lagring av koldioxid i hållbart förvaltade skogar.

24. En del av intäkterna från utsläppshandeln bör gå till åtgärder på lokal och regional nivå.

25. Det är viktigt att vidareutveckla även andra gemensamma styrmedel för minskad klimatpåverkan såsom ekodesign och offentlig upphandling. Koldioxidskatt är ett effektivt styrmedel där det finns goda erfarenheter att bygga vidare på.

E. Vikten av lokal produktion

26. Vi anser att småskalig energiproduktion från förnybara energikällor av konsumenterna själva bör vara en av de lösningar som stöds av ett framtida "energins Europa" för att stärka den europeiska ekonomins motståndskraft mot prissvängningar. Därför måste alla medlemsstater införa lagstiftning för att uppnå detta.

27. Kooperativ på lokal och regional nivå som medborgare bildar för att främja förnybar energi bör ägnas särskild uppmärksamhet, för det första för att de innebär att ytterligare energileverantörer tillkommer och för det andra för att de förstärker medvetenheten om en rationell användning av energi genom en betydande utbildningsinsats.

⁽²⁾ Fraunhoferinstitutet, maj 2011: *Long Term Potentials and Costs of RES*.

⁽³⁾ Greenpeace, 24 oktober 2012: *EU-27 Energy [R]evolution*; WWF, 6 november 2013: *Renewable energy: a 2030 scenario for the EU*.

28. Vi noterar att det är i medborgarnas intresse att de närmaste myndigheterna kan hjälpa dem så bra som möjligt med deras energiproblem, till samma pris, och att man utvecklar lokala lösningar för energiproduktionen med tanke på de ökande priserna på världsmarknaderna. Lokala och regionala organ bör också som ägare av energiproduktion axla en större roll i expansionen av förnybar energi.

29. Vi påminner om behovet av att säkerställa samstämmighet mellan den konkurrensrättsliga ramen på EU-nivå, för vilken EU har exklusiv behörighet, och grundprinciperna för EU:s energipolitik. Enligt dessa grundprinciper ska EU och medlemsstaterna ha delad behörighet och en skyldighet att respektera de lokala och regionala myndigheternas och i synnerhet de lokala och regionala energiorganens viktiga roll.

F. *Den lokala och regionala nivån i spetsen för hanteringen av klimat- och energiutmaningarna*

30. Vi betonar att, såsom de många extrema klimatfenomen som inträffat nyligen har visat, det är de lokala myndigheterna som får ta de största konsekvenserna av passiviteten och som får betala priset för framtida problem om man inte påskyndar energiomställningen.

31. UNDP⁽⁴⁾ uppskattar att mer än 70 % av åtgärderna för att motverka klimatförändringarna och upp till 90 % av klimatanpassningsåtgärderna genomförs av lokala myndigheter.

32. Vi erinrar om att EU har antagit en anpassningsstrategi och att det är regionerna och de lokala myndigheterna som kommer att ställas inför de största utmaningarna när det gäller klimatanpassning under de kommande årtiondena. Därför och med sikte på en översyn av denna strategi för perioden efter 2020 bör man göra betydande ansträngningar i regionerna och städerna för att inleda program för klimatanpassning, och finansiering från EU bör ställas till förfogande för detta.

33. Vi betonar det faktum att de lokala och regionala myndigheterna tack vare närheten till medborgarna kan hjälpa till med att informera och upplysa medborgarna om de ekonomiska och sociala fördelarna med energiomställningsåtgärder på lokal nivå.

34. Det är viktigt att den politiska ramen för 2030 bygger på och förstärker EU-initiativ på lokal nivå. Exempel på sådana initiativ är borgmästaravtalet (som kommittén skulle vilja förlänga till 2030), Mayors Adapt och andra EU-finansierade projekt. Vi uppmanar i detta sammanhang Europeiska kommissionen att säkerställa politisk samstämmighet och synergier mellan olika initiativ och i lämpliga fall involvera ReK i utformningen och genomförandet. Det är mycket viktigt att dessa möjligheter som EU erbjuder görs tillgängliga för mindre städer och landsbygdsområden.

35. För att gå ännu längre betonar vi att det är lämpligt att de lokala och regionala myndigheterna fastställer specifika kvantifierade mål för utsläppsminskningar, förnybar energi och energibesparingar för 2030 som stöds av lokala och regionala strategier i syfte att påskynda den utveckling som kommer från regionerna. Dessa mål kan fastställas bland annat genom att man stärker och utvidgar borgmästaravtalet, som bör förlängas till efter 2020.

36. Vi uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för finansieringen av åtgärderna för energiomställning, bland annat genom EIB, som skulle kunna stödja de befintliga eller framtida lokala finansieringsstrukturerna förutom den europeiska finansiering som planerats för perioden 2014–2020 (Life+Clima, strukturfonderna, Horisont 2020, Fonden för ett sammanlänkat Europa osv.).

37. Mot bakgrund av detta yttrande uppmanar vi också de lokala och regionala myndigheterna att förena sina krafter för en gemensam insats att göra sina röster hörda före och under COP21. En viktig mellanetapp är det klimattoppmöte som anordnas av FN:s generalsekreterare den 23 september i New York.

Bryssel den 8 oktober 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Michel LEBRUN

⁽⁴⁾ UNDP:s rapport *Charting a new low-carbon route to development: A primer on integrated climate change planning for regional governments* (2009).